TEATRE CATALÁ

LA TARJETA POSTAL

JOGUINA EN UN ACTE

ORIGINAL D'EN

Joan Mallol

BIBLIOTECA DE

JOVENTUT TEATRAL

LA TARJETA POSTAL

Impremta E, Albacar.— Valencia 200

Biblioteca de **JOVENTUT TEATRAL**

La tarjeta postal

JOGUINA EN UN ACTE

ORIGINAL D'EN

Joan Mallol

ESTRENADA AL TEATRE CIRCOL BARCELONÉS
EL DIA 8 D'OCTUBRE DE 1906

BARCELONA
LLIBRERIA CIENTÍFIC-LITERARIA DE JOSEP AGUSTÍ
Elisabets, 4
1911

Repartiment

Personatjes	Actors
FRANCISCA (criada), 25 anys . .	S.ª Soler
D. ALBERT, 40 anys	Sr. Lleal
EL SR. JOSEPH (adroguer), 60 anys.	Sr. Planas
PEPET (dependt. adroguer), 20 anys.	Sr. Coll
LLUIS (criat), 25 anys.	Sr. Ferres

Acte únich

Sala elegant y ben amoblada. Porta al fons y habitacions a dreta y esquerra. Una tauleta de cusir ab pesses de roba blanca a mitg fer. En lloch visible una *panoplia* ab armes de diferentes classes.

ESCENA I

FRANCISCA (a la porta del fons y d'esquena al pùblich; te uns espolsadors a la ma.

FRANCISCA

(*Figura que enrahona ab algú que marxa*)

—Donchs li diré que's a missa, al senyoret.

VEU DE DONA, DESDE DINS

—Sí a la Concepció.

FRANCISCA

(*Tot espolsant*) Jo no sé aquesta bona senyora que hi fá a l'iglesia, no's mou en tot lo dia d'alli jo d'ella m'hi portraia el llit, no es pas que le *critiqui* no, perque jo soch catòlica com un altra, pro síno ho pogués dir me feriria, trovo que'n fá massa la senyoreta d'anar a missa, en cambi el senyoret

passa tota la nit al café o no se ahont la passa la nit, perque per mi te alguna *madama* de compromis, d'aquestes que canten en francés, tota la seva roba li fá olor de polvos ¡uf quins homenots!

ESCENA II

FRANCISCA Y LLUIS (porta una regadora).

LLUIS

Mira Francisca el disgust de cada dematí, unich de regar les flors de la galería, donchs com sempre, puntes de cigarro, trossos de taronja, pelas de patata, ossos de gallina, tots els testos adornats aixis y aixó ho tiren a cal capitá de policía no ho duptis.

FRANCISCA

Els ossos de gallina no, perque no n'hi posen a l'olla, si per la plassa donen set rals a la minyona y son nou de familia...

LLUIS

Donchs las puntas de cigarro.

FRANCISCA

Tampoch, no'n llensa cap de punta el senyor capitá, se las fuma.

LLUIS

Te dich que si, dona, y mira si aquesta senyora no fos d'autoritat, jo ja hauria fet una desgracia.

FRANCISCA

¿Sabs qui es que ho tira tot això? jo may dich una cosa per un altre, es aquell nás de nespra del tercer, no m'agrada gens aquella donota.

LLUIS

Donchs fés que l'atrapi, perque n'estich fins al cap demunt de netejar pels altres.

FRANCISCA

No, no, si la pesco, seré jo que li faré'l compte.

LLUIS

Ay ditxós será'l dia que serem matrimoni ¡noya!

FRANCISCA

Que'n tens per rato.

LLUIS

Si fugiu tots, d'aqui set mesos, ho tinch prou contat.

FRANCISCA

Ja sabs que'l pare diu que fins qu'hagi mort els dos tocinos... no ni haurá de tallats.

LLUIS

Y això que'ns importa? tant si'ls mata com si-no'ls mata nosaltres ens casarem d'aqui set mesos.

FRANCISCA

Necessita els diners de les llangonisses pera venir a casament.

LLUIS

Tracte es tracte, això es una cosa de tu y jo, podem dir per la Cuaresma y llestos.

FRANCISCA

Y després no hi veig la pressa, si casi be ho semblem de casats, som els criats de la casa, vivim al mateix pis, menjem á la mateixa taula...

LLUIS

Y no dormim al mateix llit.

FRANCISCA

Y es clar que no.

LLUIS

Donchs mira jo no vull semblarho de casat ab tu, vull que sigui matrimoni de debó y no de per riure, tu si qu'aviat te conformes.

FRANCISCA

Després els senyors tampoch ho voldran qu' anem depressa.

LLUIS

Als senyors no'ls té d'importar res la pressa d'aquestes coses.

FRANCISCA

Bé, mira acaba de netejar la galería qu'aviat vindrá 'l senyoret.

LLUIS

Es que d'aixó n'haurem de parlar seriament, fas massa la desmenjada tu.

FRANCISCA

Que vols dir?

LLUIS

Que casi casi 'm faries duptar de la teva estimació.

FRANCISCA

Ho sabs be prou que t'estimo pillo, d'aixó't vals.

(Lluis se'n va),

ESCENA III

FRANCISCA Y AVIAT PEPET (que porta a l'espalla un cove plé de paquets, com els que usan els colmado per repartir genero a domicili).

FRANCISCA

(Espolsant de presa) Enllestím que a n'aquesta casa no s'hi acaba may la feyna, llévat, escombra fes els llits, y com que'l senyoret retira a les *quinientas,* tingas la llet, el xocolate, els melindros, tot preparat y apunt.

PEPET

Bon dia xata.

FRANCISCA

Tant dematí ja insultes?

PEPET

Y si't digués carquinyoli?

FRANCISCA

A mi plim.

PEPET

Ja veus si suho per tu, mes d'una arroba de pes a les costelles.

FRANCISCA

Ay, ay, perque no fas pujar l'amo.

PEPET

Tinch d'esperar que ell sigui el meu dependent. Ja'm venjaré allavorse.

FRANCISCA

(*Pren un paper que Pepet li entrega*). Apa senyor secretari passem llista.

PEPET

Comensi senyora alcaldesa, (*va trayent del cove lo qu'anomena*), una lliura d'arros, mitja de fideus de cabell d'angel, ¿sabs? com els teus, d'angel, una de pasta de moda, tres de mònjetes.

FRANCISCA

Quatre ¡llonsa!

PEPET

Gracias, pésol, *(rapit)*.

FRANCISCA

Mitja de cigrons, que més.

PEPET

(Molt depressa). Cinch de pebre, dos d'especies, deu d'olives, cinch de safrá, cinch de canyella, una de café, mitja de sabó, tres espelmas, un ral de pernil, dos de sobressada, un ou del día, tres que no ho son, mitja de sucre, una de sal, y una llauna de sardinas sense cap y sense espina.

FRANCISCA

Y res mes?

PEPET

De la llista no, salada.

FRANCISCA

Donchs deixa el çove que ja te'l baixaré després.

PEPET

No vull que't cansis, un terrosset de sucre aixís mereix totes les meves atencions.

FRANCISCA

Sempre la mateixa, agafa el cove y marxa donchs, mira que si en Lluis entra...

PEPET

Y que m'ha de fer en Lluis?

FRANCISCA

Alguna caricia ja ho pots suposar.

PEPET

Lí dius que't fassi pintar un retol a la esquena que digui *vedado*, y allavores ningú mes podrà ferte l'amor.

FRANCISCA

Ja ho sabs que som promesos, donchs no t'escarrassis.

PEPET

Francisca, no'm diguis axió que'm punxes.

FRANCISCA

No siguis tant impertinent que no't punxaré.

PEPET

Que no's cansa...

FRANCISCA

Es un gandul.

PEPET

Precisament avuy vinch disposat a girarte com una mitja.

FRANCISCA

Tot serà inútil.

PEPET

Tu no sabs la forsa d'uns versos escrits ab sanch y en castellà.

FRANCISCA

Noy parles molt *patètich.*

PEPET

Es que tu no sabíes que jo fos poeta.

FRANCISCA

Natural, qui s'ho creurà que un adroguer fass versos.

PEPET

Donchs escolta, si això no t'entra al cor, es que'l tens de roca, (*Li ensenya una tarjeta postal ab la fotografía del seu amo, detràs estàn escrits els versos que llegirà*).

FRANCISCA

Ja m'agrada tenirli, aixis durarà.

PEPET

Mira per escriure aquets versos vaig sangrarme ab el gabinet de tallar pernil, son escrits ab sanch meva, digam tu mateixa si això no trenca'l cor.

FRANCISCA

¡Correu tots! ab pebre vermell y aygua es fet això

PEPET

No fassis bromes qu'això es molt serio, escolta: *A mi Paquita del corazón*, t'hi he posat *Paquita* perque fá mes bonich que Francisca, els poetes som aixís.

FRANCISCA

Donchs no m'agraden.

PEPET

Sueño adorado de Abril, dulce paloma de Agosto, bella azucena de Mayo, yo *he de matarme sí, sí y sí:* (marcat)

FRANCISCA

Això es el *Zaragozano*.

PEPET

No això no es un calendari això es el meu cor, la meva vida. (llegint) S*i tus ojitos de fuego y tu boquita de perla*s *me dan un sí encantador no he de matarme no y no*.

FRANCISCA

Ja farás bé, no't matis.

PEPET

Mira, dependeix de tú, la meva salvaciò está a la teva mà.

FRANCISCA

Donchs matat, perque jo no hi puch fer res.

PEPET

Si tü llegeixes aquets versos ab calma, y els medites bé, compendrás que la passiò hi regalima

entre les seves ratlles que l'amor s'hi desfà, gota a gota.

FRANCISCA

Com una pila de llart al istiu, vaja.

PEPET

Casi, casi, Francisca y això es una pega.

FRANCISCA

Donchs mira no m'amohinis y regalima tant com vulguis.

PEPET

Té; guarda la tarjeta postal.

FRANCISCA

No vull retratos teus.

PEPET

No dona, si es la fesomía del amo, es una postal anunci de les seves galletes.

FRANCISCA

Y que ho ets de pesat, cridarè en Lluis.

PEPET

En Lluis no m'espanta, es un petit rival per mit.

FRANCISCA

Alsa tenorio, feuli pas. (*Recull els paquets que haurá deixat* Pepet *y se'n vá*).

PEPET

Adeu rateta si marxas.

FRANCISCA

Passiobé tingui; y no badis perque sento en

Lluis. (*Pepet deixa la tarjeta postal sobre la tauleta de cusir y se disposa a sortir topantse cara a cara ab Lluis qu'entra en el precís moment*).

ESCENA IV

PEPET y LLUIS

LLUIS

(*Apart*). La meva *pesadilla.*

PEPET

(*Apart*). La mala sombra.

LLUIS

Ja sabs que no m'hi agrades massa per aqui, feta la feina hi sobres.

PEPET

Correu tots, l'amo de la casa.

LLUIS

D'are endavant baixaré jo a buscar lo que falti del colmado.

PEPET

Baixaràs tu si t'ho manen.

LLUIS

Faré lo que'm sembli, prô aquí tinch ganes que no hi vinguis més.

PEPET

Sempre que donya Paquïta ho mani, ¿ho sents *don Nadie?*

LLUIS

No insultis, creume.

PEPET

Ja ho aclarirem això.

LLUIS

Quant vulguis.

PEPET

Que no veus que'ls celos se't menjan?

LLUIS

(Ab sorna). Escolta guapo.

PEPET

Digas hermós. *(Mateix tó).*

LLUIS

Ab celos o sense celos, t'he de fer sapiguer que no vull que la rondis a la Francisca.

PEPET

Donchs jo't notifico que avans la Francisca no sigui teva, l'adroguer de sota te donarà molts disgustos, *he dicho.*

LLUIS

(Despectivament). Ja fà temps qu'he decidit no fer mal a les criatures.

PEPET

¡Adiós Weyler!

LLUIS

No'm provoquis.

PEPET

No fassis l'home.

LLUIS

Prô que no ho sabs que la Francisca no't vol?

PEPET

Y a tù que t'importa, una noya es per un rey, donchs bé pot esser per mí.

LLUIS

Per tú, may!

PEPET

Quant ella's decideixi a escullir, ja ho veurem.

LLUIS

Si, vindrà a robarte.

PEPET

Quin porvenir se li espera ab tù? Digas; jo ab temps tindrè'l colmado del senyor Joseph, y tú ab els anys continuarás sent mitj criat de D. Albert.

LLUIS

T'enfilas massa y em trobarás, no'm busquis.

PEPET

O l'un o l'altre, oy?

LLUIS

Ja t'ho he dit.

PEPET

Consti que no m'espantes, y si ab les teves amenasses suposes quelcom més, acepto el desafío, ja veus.

LLUIS

Si no fos que D. Albert está per arribar...

PEPET

Are som sols; donya Paquita es a l'iglesia jo l'hi vista passar.

LLUIS

Mira qu'això pot acabar malament.

PEPET

Qu'hi acabi, vinga'l *duelo*, a qualsevol hora, en qualsevol part, de nit, de dia, a les fosques, o... llum en Pepet t'espera, l'adroguer de sota et desafía, ¿ho sents?

LLUIS

Y cá home si no ets capás.

PEPET

¡Jo batrem per la Francisca! y quina ditxa tirarte de panxa'l sol.

LLUIS

Ja t'he dit que no volía cometre un infanticidi.

PEPET

Sapigas que tu no'm privarás d'enrehonar ab ella, jo me l'estimo y prou.

LLUIS

Acabo la paciencia Pepet.

PEPET

Això buscava, a mí m'agradan els homes de gènit.

LLUIS

Vols que't tiri per l'escala?

PEPET

De boquilla, prou.

LLUIS

(*Escoltant*). El senyoret puja, sino que li faría mal ja hi foras.

PEPET

Ja'm convencerás.

LLUIS

Aquet yimple no sab que jo soch fill d'un mosso d'esquadra.

PEPET

(*Anantsen*). Y aquet mico no sab que jo soch fill de Matagalls.

ESCENA V

LLUIS y ALBERT (*entra cansat*, L*luis li ajuda á treure l'abrich*).

ALBERT

La Paquita a missa, es natural.

LLUIS

Si senyor a la Concepció.

ALBERT

Estich abatut, això no prova, m'estich matant.

LLUIS

Li serviré la llet al senyoret.

ALBERT

No que'm fassin dos ous.

LLUIS

Vaig desseguida. *(Se'n và).*

ESCENA VI

ALBERT sol

A la tarda al tiro, a la nit... no se ahont l'he passada la nit, això ja es massa y la pobra Paquita esperamtme, cusint, brodant, per no adormirse. Això no pot seguir d'aquesta manera, es hora de que comprengui que soch la ruina de casa; abandono el despaitg darrera de la *Lu-lú*, aquesta malehida francesa del Edén, que'm roba els quartos y la paciencia y les nits de tote la setmana. Que ho fes un regidor de la majoría s'explica prô jo no puch donarme aquest pisto ni sostenir aquet gasto. *(Acostantse a la tauleta de cusir).* ¡Pobre Paquita! si ella, tant bona qu'es, tenía coneixement de les meves calaverades, aquí al cusidor, escoltant una hora darrera l'altre, esperantse inùtilment la meva arribada, *(s'adona de la tarjeta postal y l' agafa esverat).* ¿Una tarjeta postal? ¡Com! el retrato d'un home *(llegint). Paquita del corazón*, a la meva senyora, ¡horror! y qui es aquet bretol, *(llegint). Sueño dorado de Abril*, no puch continuar, una declaració, uns versos d'amor dedicat a la meva Pa-

quita. Prô jo somnio això, no pot ser vritat, la meva esposa no m'enganya, es impossible ella tant bona ella tant santa. Y jo conech aquest home, es l' adroguer de sota, un vellot, si això es cert el mato aquest sobressada. ¿Que la Paquita s'hauría adonat dels meus enredos y determina venjarse? No, la Paquita es un angel y aquest infame la persegueix y ella'm deixa la tarjeta postal aqui sobre perque m'en enteri, no pot ser d'altra. ¡Lluis! Lluis!.

ESCENA VII

ALBERT, LLUIS y FRANCISCA

LLUIS

Digui senyoret.

ALBERT

(*Li ensenya la postal*). ¿Coneixis aquet *granuja?*

LLUIS

Si senyor el senyor Joseph.

ALBERT

Donchs tinch de matarlo.

LLUIS

De serio senyoret?

ALBERT

Ja veuràs crida a la Francisca.

LLUIS

Francisca!

ALBERT

Jo que'm creya que'ls adroguers...

LLUIS

Pensintse tot lo que vulgui, son capassos de tot, si fos del senyoret no hi deixaría comprar més a aquest *colmado*.

FRANCISCA

Ja estàn els ous, senyoret.

ALBERT

Menjatels. (*Amohinat*).

FRANCISCA

Ay, ay, qué li passa?

ALBERT

Baixa corrents y digas al senyor Joseph que pugi desseguida, que vull matarlo.

LLUIS

Això no li diguis que no pujaría.

FRANCISCA

Y es clar que no.

ALBERT

Val mes dirli a soles.

FRANCISCA

(*Anantsen*) ¡Quines bromes! que li deu passar?

ALBERT

Aquest home te la pretenció de deshonrar el meu nom, y no comprèn que's juga la vida.

LLUIS

L'honra es lo primer, fà bè'l senyoret, (*apart*). Si ell mata a l'amo, jo mataré al dependent, ho dich.

ALBERT

Torno desseguida no me'l deixis escapar

LLUIS

No tingui cuidado no.

ESCEEA VIII

LLUIS sol

Y quines coses se veuhen pêl mon, aneu a fer cas de la gent, per lo qu'endevino, el senyor Joseph que'n tot el barri te fama de ser un home com cal, resulta un *corrido* com una casa, que te la pretenció de conquistar a la senyoreta y a fe que donya Paquita, no es una senyora d'aquest article, ja'n posaría les mans al foch, y per altre banda si això es cert no li arrendo la ganancia al adroguer, perque al senyoret tant li fá matar a un home com menjarse una perdiu a la col. Redena y quina familia de tenorios aquets adroguers de sota, l'amo persegueix a Donya Paquita y el dependent em busca la xicota.

ESCENA IX

LLUIS y senyor JOSEPH (*esverat*).

JOSEPH

Lluis, Lluiset, que passa?

LLUIS

(*Serio*). Home no ho sé... això vosté ho sabra millor que jo.

JOSEPH

Tu si que m'atrapes. jo no sé res.

LLUIS

Jo menos, son coses molt delicades.

JOSEPH

Bé, prô tu sabs de lo que's tracta.

LLUIS

Jo... ignoro, com aiuhen els testimonis.

JOSEPH

Ahont es don Albert.

LLUIS

Ja vé desseguida no s'apuri, descansi, descansi.

JOSEPH

Sabs Lluis que a la teva cara hi llegeixo quelcom que no m'agrada del tot?

LLUIS

Faig cara de funeraria oy, ja's tracta d'una cosa aixís.

JOSEPH

Figurat que la Francisca entra a la botiga y el Pepet anava a abrassarla, allò que's fá.

LLUIS

Y qué. l'ha abrassada?

JOSEPH

No, que se m'acosta a l'orella per dirme que pugi corrents que don Albert está encés contra meu.

LLUIS

No hi ha tal incendi prô tal vegada es pitjor.

JOSEPH

De manera qu'estich intranquil.

LLUIS

Si també hi estaría cregui. sobretot tractantse de don Albert, que coneix el sable, el floret, la pistola y es President del tiro.

JOSEPH

Per això mateix, que's perillós.

LLUIS

No's pot ser guapo senyor Joseph, els que ho sòm no durem gayre.

JOSEPH

Prô explicat home, perque sembla qu'efectivament passi alguna cosa grossa aquí!

LLUIS

Naturalment que hi deu passar.

JOSEPH

Tu ho sabs de que's tracta.

LLUIS

No, perque es un assumpto tant delicat y tant trencadis que no gosaría tocarlo, no se res senyor Joseph.

JOSEPH

Tu estàs enterat y vull saberho, estich impacient.

LLUIS

Home, home, no's formalisi.

JOSEPH

Jo no espero més, si no m'ho dius marxo.

LLUIS

De cap manera, tinch ordre de no deixarlo escapar.

JOSEPH

No'm *sulfuris* Lluis.

LLUIS

Ja que ho vol, li seré franch, es una qüestió d'honra.

JOSEPH

D'honra dius? y are, prô de quina d'honra.

LLUIS

No ho sé, jo això ho he vist de contraclaror, com qui diu.

JOSEPH

Una qüestió d'honra dius, tu sabs si pel barri hi algù per Don Albert que'es digui, que s'atreveixe a discutirmela?

LLUIS

Fins avuy semblava que no.

JOSEPH

Y d'avuy endevant sí?

LLUIS

Ja veurà, ho ignoro tot.

JOSEPH

Mira que lo que'm dius es delicadíssim.

LLUIS

Ja li deya qu'era trencadís, miri are vé Don Albert.

JOSEPH

Veyam que voldrà

ESCENA X

JOSEPH y ALBERT (*qu'entra pausadament y ab cara de pochs amichs se planta devant de Joseph que queda astorat d'aquella actitut*).

ALBERT (*a Lluis*)

Retirat Lluis y no entris aqui dins, fins que coneguis, que s'ha de treure un cadaver.

LLUIS

Està bé senyoret, (*anantsen*) això es fort.

JOSEPH

Que ho diu per mi això?

ALBERT

Tingueu calma y seyeu. (*s'asenta*).

JOSEPH

Jo francament no sé lo que passa, no m'explico res de tot això.

ALBERT

Vos sou l'adroguer de sota, no es això? (*molt sech*).

JOSEPH

Si senyor (*ab el mateix tó*).

ALBERT

Vos sou el senyor Joseph, no es això?

JOSEPH

Home si senyor, no'ns coneixem pas d'are.

ALBERT

Donchs vos sou aquet bandit, (*li ensenya la tarjeta postal*).

JOSEPH

No puch negarho, jo soch, es una postal que repartim a la droguería, ja ho llegirà *Galletas Victoria, exquisitas y superiores.*

ALBERT

Es que no'n treuríau res de negarho, l'original es devant.

JOSEPH

Si home m'hi vaig fer posar la fesomía, perque soch tant popular del barri, prô lo de bandit no ho porta la postal.

ALBERT

Si no ho porta ja li poso jo.

JOSEPH

Vosté m'insulta.

ALBERT

Tingueu paciencia que ja vos insultaré mes. Mireu nosaltres hem vingut comprant sempre al establiment vostre y jo sobretot no podía creurem qu'això servis pera que vos aprofitesiu de la confiansa que se os donava procurant introduhir la deshonra y la vergonya a n'aquesta casa.

JOSEPH

Don Albert tingui compte, això no es just.

ALBERT

Vos entrant y sortint, ab l'escusa de portarnos l'arròs y les patates m'haveu portat un altre cosa, una cosa que punxa (*se passa la mà pel front referintse a les banyes*) que'm desespera, que'm mata.

JOSEPH

Segurament que vosté pateix una pertorbació.

ALBERT

Estich pertorbat, estich boig, si vaja, detràs... d'allò, *palos* y fastichs.

JOSEPH

Li juro que no l'entench.

ALBERT

Vos haveu comés un infamia, que nessesita una reparació, m'enteneu are?

JOSEPH

Home no senyor, si l'entench que'm pelín.

ALBERT

Ja ho faré ja, no vos escapareu de la meva ven-

jansa.

JOSEPH

Li asseguro que no se de que'm parla.

ALBERT

Y mentiu com si tal cosa. ab aquesta frescura, tant guapament. Vos podeu destruir l'eloquencia abrumadora, d'una declaració amorosa escrita per vos?

JOSEPH

Declaracions amorosas jo? home de Deu que mes voldría! si estich a la reserva forsosa!

ALBERT

Vos no podeu negar l'autenticitat d'aquesta fotografía sou vos, aquest nàs de lloro no falla (*enèrgich*), donchs aqui hi ha uns versos fusellables, d'adroguer més fusellable encara, dedicats a la meva Paquita.

JOSEPH

Ja, ja, *(rihent)* no'm fassi riure home, no'm fassi riure, ¿y desde quant faig versos?

ALBERT

Aquestes rialles son una provocació, aneu ab cuidado.

JOSEPH

Que no veu que vostè somia truites!

ALBERT

No permeto burles de cap classe, vos perseguiu a la meva senyora, sou un canalla.

JOSEPH

Don Albert, no m'insulti.

ALBERT

Vos exigeixo una esplicació precisa, concreta, del vostre desvergonyiment.

JOSEPH

Míris que no estich per brochs.

ALBERT

La Paquita es incapàs d'enganyarme, vos sou el criminal que la poseu a prova.

JOSEPH

No sé com dirli, prô jo acabo la paciencia.

ALBERT

Jo ja l'he acabada tota (*senyalanlhi la panoplia*) Esculliu una arma.

JOSEPH

(*Espantat*). Home no sigui tarambana.

ALBERT

La meva honra s'ha de rentar aqui mateix, desseguida, digueu ab que voleu ferho.

JOSEPH

Home, home si tant s'hi empenya, no sé com se renta això, ab legía si vosté vol.

ALBERT

Acabem (*Agafa dues pistoles de la panoplia y n'entrega una al senyor Joseph*) preneu aquesta pistola.

JOSEPH

Ay, ay Don Albert, jo tinch familia.

ALBERT

Després ho faré ab ells si convé, per are vos y jo.

JOSEPH

No'm comprometi que jo no soch home d'armes *tomar*, (*li cau la pistola als peus*).

ALBERT

Tot es inùtil, vos no podeu negar la vostra mala acció.

JOSEPH

No dugui tanta pressa, vosté està equivocat, pregunti a Donya Paquita primer.

ALBERT

Ella per compassió ho negarà, es una santa la Paquita.

JOSEPH

Aixís estich perdut.

ALBERT

Irremisiblement. o jo o vos.

JOSEPH

¡Jo! ja ho sé de cert, com que no hi entench ab *duelos*.

ALBERT

Donchs plegueu, els tenorios s'han de jugar la vida.

JOSEPH

Es que soch tenorio per forsa jo.

ALBERT

¿Voleu floret, voleu espasa, voleu sabre, sino vos agrada la pistola?..

JOSEPH

No, no, no s'escarrassi, no m'agrada res d'això lo que jo voldría es fugir.

ALBERT

D'aqui no vos podeu escapar fins que tot estigui passat per la bugada.

JOSEPH

Home, ja es mes enrahonat que passarho per les armes.

ALBERT

A uns homes con vos que no tenen el valor de respondre com a caballers, se'ls envía a can taps de la manera mes ordinaria, un parell de tiros y llestos.

JOSEPH

Miri que m'agafarà algún treball Don Albert.

ALBERT

O l'escanyo com a un pollastre.

JOSEPH

Vosté no es un home, es una pantera vosté.

ALBERT

Acabem, que decidiu?

JOSEPH

Anarmen a casa.

ALBERT

Em feu llàstima, (*deixa la pistola*) vull que firmeu una acta notarial, vull que declareu que sou un tenorio cobart.

JOSEPH

Ho declaro, ho afirmo.

ALBERT

Que determineu tallaros la cua desseguida.

JOSEPH

Me la tallo.

ALBERT

Y que demaneu perdó, a la meva senyora.

JOSEPH

Això es lo que faré ab mes gust.

ALBERT

¿Ab mes gust? veyeu com no podeu resistir als impulsos de la vostra bogería?

JOSEPH

Perque aixís vosté veurà la meva ignoscencia.

ALBERT

No hi parlareu may mes ab la meva senyora. sapigueuho, me'n vaig perque faría una desgracia (*al anarsen, esquerra, li tira la tarjeta postal per sobre*).

JOSEPH

Don Albert, escolti! acabaré per tornarme boig.

(*recull la postal y se la mira ab detenció*). Si aquesta lletra es del ximple del meu dependent! vetaqui la saragata; ¿y qui li ha donat permís a n'aquet de escriure uns versos detràs de la meva fesomía? Si are tingués el fotografo l'escanyava, ves perque no m'hi feya posar d'esquena, ja veuhen com l'anunci de les meves galletes em podía costar la vida, ¡Don Albert! Don Albert!

ESCENA XI

JOSEPH y LLUIS

LLUIS

Que vol, que vol.

JOSEPH

(*Sense adonarse de Lluis*).. Y es clar que no te rahó Don Albert, si aquesta postal anava per la criada.

LLUIS

Com, com, que diu are? aixis no's tracta de la senyoreta y tractanse de la criada es la meva honra que va per terra.

JOSEPH

A la *qüenta* (*ab sorna*).

LLUIS

Home gracies per la *dallonsas*.

JOSEPH

Es bé prou hora que'm revenji.

LLUIS

Que no sab que la Francisca es la meva promesa?

JOSEPH

Y a mí que se m'endona?

LLUIS

Que no sab que jo tinch el genit com la dinamita.

JOSEPH

¿Una altre vegada en capella?

LLUIS

Es que si no l'ha plomat Don Albert, el plomaré jo.

JOSEPH

Digas que a casa vostra s'hi viu per miracle.

LLUIS

Es qu'are ja no es un sol, son dos que me la buscan.

JOSEPH

Ah, deixa fer.

LLUIS

Miri senyor Joseph, avuy si que m'he convensut que vosté es ud despreocupat.

JOSEPH

Has trigat bé prou a saberho.

LLUIS

Ja veurà, això no pot quedar d'aquesta ma-

nera.

JOSEPH

Y es clar que no.

LLUIS

Jo estich a punt de casarme ab la Francisca ¿o jo o vosté?

(*Ab amenassa*).

JOSEPH

Jo no, tinch dona.

LLUIS

Vull dir que sobra un de nosaltres aquí.

JOSEPH

Desafío nùmero dos, prô aquet em sembla que rebrà.

LLUIS

Esculleixi, com vol que'l mati, digui.

JOSEPH

(*S'el mira de cap a peus*). Ab bastó d'espasi si et sembla...

LLUIS

Vosté s'ha atrevit ab la Francisca, la qüestió no es ab el senyoret donchs, es ab mí.

JOSEPH

Efectivament tu pagaràs els plats trencats per lo que veig, aqui jo passo per tenorio, aqui se m'insulta, el meu prestigi roda per terra, la fusta venerable de la meva clepsa es escarnida y ningú vol escoltarme, donchs prou, si vols res baixa, (*enérgich*)

LLUIS

No cridi tant home que serà inútil.

JOSEPH

No vull sentirte mes, si vols alguna cosa t'espero a la botiga. Ja veurèm si't portaré l'autor de tot això. (*Marxa fondo*).

ESCENA XII

LLUIS, aviat FRANCISCA

LLUIS

Are si que tinch el plet perdut, honradament jo no puch casarme ab la Francisca y jo que'm creya què's tractava de Donya Paquita, y resulta que m'enredavan per partida doble, amo y dependent, sembla impossible, diguin si no n'hi ha per omplir les cases de socorro de Barcelona.

FRANCISCA

¿Ja està aclarit aixó? ay, jo tenía una por que passés alguna desgracia.

LLUIS

Donchs no tardará gaire (*sech*).

FRANCISCA

Ab el genit del senyoret, ja veya la funeraria a la porta del pis.

LLUIS

Aquesta fa l'orni, mireu que'n saben de disimular les dones.

FRANCISCA

Esplicam que ha passat digas.

LLUIS

Te are no se que fer, perque si l'abrasso l'ofego.

FRANCISCA

Que parles tot sol ¿qué't passa?

LLUIS

Un esquadró de caballería per tot arreu del cos estich desbocat contra tu.

FRANCISCA

¿Contra meu? ay, ay, perqué?

LLUIS

Dissimula, dissimula, me'n donaría vengonya de tenir gustos tan raros, fos el jove *passe,* prô no, ni el vell ni el jove no poden passar.

FRANCISCA

No sé que vols dir.

LLUIS

Que he estat a punt d'escanyar al senyor Joseph y veig qu'hauré de fer lo mateix ab tú, falsa mes que falsa. (*Ab energía*).

FRANCISCA

(*Estranyada*), ¿Qué tens Lluis? tu no estàs bó.

LLUIS

Lo que més me desespera es que siguin dos, are m'explico la teva resistencia a casarte, are veig clar perque no duyas may pressa.

FRANCISCA

Naturalment home, les coses delicades com aquestes no s'hi fan a correcuyta.

LLUIS

Donchs are de cap manera, ni coberta d'or, si de soltera m'enganyas a casa mateix, de casada ho farías a dintre y fora de casa.

FRANCISCA

Lluis, ja sabs lo que dius, tu'm desprecies?

LLUIS

Apartat que no mes hi falta el misto.

FRANCISCA

Prô esplicat que es tot això.

LLUIS

La tarjeta postal del adroguer de sota, ¡infame!

FRANCISCA

No t'entench.

LLUIS

El senyor Joseph t'ha escrit una postal amorosa, la cara'm cau de vergonya, al pensar perque t'agradarà un vell d'aquesta naturalesa.

FRANCISCA

Are recordo, no cridis, calmat, calcula tu mateix la importancia que jo hi donaba, que ni sabía de que'm parlaves, y consti que la postal no l'ha escrita el senyor Joseph, això que tant t'amohina es una de tantes criaturades d'en Pepet, que ja sabs tu que per una orella m'entra y per l'altra'm surt.

LLUIS

Donchs de les meves no'n sortiría, ho juro.

FRANCISCA

Y penso que no sabía que l'hagués deixada per aquí aquesta postal perque l'hauría esquínsada,

LLUIS

Ja es mes enrahonat això, de tots modos el mato.

FRANCISCA

No'n vull d'embolichs jo, quet consti.

ESCENA ÚLTIMA

LLUIS, FRANCISCA, ALBERT, JOSEP Y PEPET

ALBERT

L'indignació fá bullirme la sanch y no estaré tranquil fins que la cosa quedi esbrinada, no vull ni la sombra d'un dupte.

LLUIS

Si'l senyoret'm permet una observaciò.....

FRANCISCA (*a Lluis*)

Que també's queixa de la postal?

ALBERT

Que m'has d'esplicar tu, veyam, vols donarme consells?

JOSEPH

(*entra portant agafat per una mà an en* Pepet *y ab la postal a l'altra mà*).

Don Albert la lley de Deu no vol trampa.

PEPET

Les coses al seu lloch, si senyor.

FRANCISCA

Ay, ay.

PEPET

(*a Albert*)

La tarjeta postal es feta meva, si senyor.

ALBERT

¡Com! de manera que tu ets l'autor d'aquets versos a la Paquita?

FRANCISCA

Si que es ell.

PEPET

Jo tot sol si senyor y ab tota honra.

LLUIS

¡Granuja! ¡pastili!

ALBERT

Y ab la barra que ho diu aquet tío,

(*rabiós*)

JOSEPH

Si ho sabía quin fetje que gasta.

PEPET

Es que l'estimo molt.

ALBERT

Pro aquet noy s'está firmant la papeleta de defunció, ¿qui'l aguanta aquet cinisme?

FRANCISCA

Don Albert no's posi d'aquesta manera, vosté no ho enten. .

JOSEPH

Es a la Francisca que's refereix aquet

(en Pepet)

pro si no deixa esplicarme.

ALBERT

Si va dirigida a la Paquita.

(pren la postal de les mans del senyor Joseph)

PEPET

No senyor, a la criada, pro li he posat Paquita, perque es més poètich que Francisca.

ALBERT

Are ho veig tot, tingui si es de vosté. (*Entrega la tarjeta a la Francisca*).

PEPET

Sento la equivocació Don Albert prô perdonim.

ALBERT

(*Senyalant a Lluis*). Es aquet que t'ha de perdonar are.

LLUIS

Per ell no hi ha perdó.

PEPET

Ni tel demano, ni te'l voldría, (*acció de desafiarse.*)

JOSEPH

(*dirigintse a la panoplia*) Deixem amagar les armas, perque hi hauría una desgracia aquí.

FRANCISCA

Si si, amaguiles totes.

PEPET

Això es la teva salvació (*referintse a les armes.*)

LLUIS

(*per lo mateix.*) Consti que deus la vida al senyor Joseph.

ALBERT

Efectivament ha estalviat una *carnicería.*

FRANCISCA-(*al públich*)

Tornará la pau aquí y cap d'ells se fará mal, si vostes han de aplaudír (*và esquinsant la postal*) y jo faig trossos axí, de *La targeta postal.*

TELÓ

Obres de Joan Mallol

	Pessetes,
¡¡A ESTA FET!, monòlech	0'50
EL SABATER DEL CANTÓ, joguina, 1 acte .	1
BORRASCA MATRIMONIAL, comedia, 2 actes .	1'50
A RATOS PERDUTS, joguina, 1 acte. . . .	1
LA DENTADURA POSTISSA, joguina, 1 acte. .	1
L'ONCLE BENET, 1 acte (homes sols). . .	1
¡PÉREZ! monòlech cómich.	0'50
VORETA'L MAR, (su riva al mare) barcarola, música del mestre Alvarez, edició Zozaya	4
SALSA HUMORÍSTICA, versos picants. . .	0'50
¡MATRIMONI! Monólech humorístich . .	0'50
LA MALALTÍA DE MODA, humorada, 1 acte de gran broma (una dona).	0'50
LA TARJETA POSTAL, joguina cómica en 1 acte (una dona).	1

CASTELLANES

EL PAJARILLO VERDE, sarsuela en 1 acte y 3 qüadros, música dels mestres Martínez y Rovira (en colaboració).

LAS BOMBONERAS, sarsuela en 1 acte y 3 qüadros, música del mestre Rovira.

BIBLIOTECA DE JOVENTUT TEATRAL

Per una capa.—Comedia en un acte y en prosa, d'en Emili Graells Castells. . 1
El Sacrifici.—Drama en tres actes y en prosa, d'en Faust Casals y Bové . . 2
Cel perdut.— Quadro dramátic en un acte, d'en Florenci Cornet. 1
Francesch Rusck.—Drama en un acte y en prosa, d'en Emili Graells Castells . 1
Crepuscle.—Quadro dramátic, per Santiago Gomila. 1
L'amor es cert.—Assaig d' entreteniment escénic, per J. Oliva Brigman. . 1
¡Pobra mare!—Drama en un acte y en prosa, d'en Emili Graells Castells.. . 1
La mitjornada.—Comedia en un acte y en prosa, d'en Joseph Iborra y Solé. . 1
La Veu del Poble y el Poble de la Veu.—Revista d'actualitat, per F. L. 1'50
Industria Ambulant.—Dialec de R. Foyé Puig. 1
Génit y figura...—Joguina en un acte, per A. Pallardó y B. de la Torre . . 1
Dia de pluja.—D'en Louis Forest, arreglada al catalá per Salvador Vilaregut 1
El rostre ideal.—Nota escènica en un acte, d'en Xavier Viura. 1
Arseni Lupin.—Comedia en quatre actes de F. Croiset y M. Leblanc, traducciò d'en Salvador Vilaregut. . . 2
El gos dels Baskerville.—Drama en quatre actes de Silvano d'Arborio, traducció d'en Salvador Vilaregut. . 2
San **Josep gloriós.**—Sainet per R. Foyé 1
Un polítich desgraciat.—Monólech còmich satírich d'en E. Duch y Salvat. . o'50
¡Matrimoni!..-Monòlech humorístich en vers, d'en Joan Mallol. . . . . . o'50
La tarjeta postal.—Joguina en un acte, d'en Joan Mallol. . . . . o'50